

Сборник съдебна практика

Дело C-80/12

**Felixstowe Dock and Railway Company Ltd и др.
срещу
Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Преюдициално запитване, отправено от First-tier Tribunal (Tax Chamber))

„Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Корпоративни данъци — Данъчно облекчение — Групи от дружества и консорциуми — Национално законодателство, допускащо прехвърлянето на загуби между дружество, което участва в консорциум, и дружество, което е част от група посредством „свързващо дружество“, участващо едновременно в групата и в консорциума — Условие „свързващото дружество“ да е местно — Дискриминация въз основа на мястото на седалището — Контролиращо групата дружество майка, установено в трета държава и притежаващо дружествата, които се стремят да прехвърлят загуби помежду си посредством дружества, установени в трети държави“

Резюме — Решение на Съда (голям състав) от 1 април 2014 г.

Свободно движение на хора — Свобода на установяване — Данъчно законодателство — Корпоративен данък — Данъчно облекчение — Национална правна уредба, изключваща прехвърлянето на загуби между местно дружество, което е част от група, и друго местно дружество, принадлежащо към консорциум посредством „свързващо дружество“, участващо едновременно в тази група и в този консорциум, установено в друга държава членка — Недопустимост — Обосноваване — Балансирано разпределение на правомощията за данъчно облагане между държавите членки — Борба срещу практики на злоупотреба и избягване на данъчно облагане — Липса

(членове 49 ДФЕС и 54 ДФЕС)

Членове 49 ДФЕС и 54 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат законодателство на държава членка, което предвижда възможност местно дружество, което участва в група, да постигне прехвърлянето на загуби, претърпени от друго местно дружество, принадлежащо към консорциум, когато „свързващо дружество“, участващо едновременно в тази група и в този консорциум, също така е местно за посочената държава членка, и то независимо от мястото на установяване на дружествата, които притежават пряко или чрез дружества посредници капитала на свързващото дружество и на другите засегнати от прехвърлянето на загуби дружества, след като то изключва такава възможност, когато свързващото дружество е установено в друга държава членка.

Всъщност тази разлика в третирането прави установяването на свързващо дружество в друга държава членка по-малко привлекателно от данъчна гледна точка, тъй като приложимото национално законодателство предоставя горепосоченото данъчно предимство само в случай на местно свързващо дружество.

За да е съвместима с разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС относно свободата на установяване, подобна разлика в третирането трябва да се отнася до положения, които не са обективно сходни, като сходството между трансгранично и вътрешно положение трябва в такъв случай да се проверява, като се взема предвид целта, преследвана от съответните национални разпоредби, или да е обоснована с императивно съображение от общ интерес.

Що се отнася до сходството, безспорно е, че данъчнозадължените дружества, свързани посредством свързващо дружество, местно за една държава членка, и тези, които са свързани посредством свързващо дружество, установено в друга държава членка, от гледна точка на целта на разглеждания данъчен режим са поставени в обективно сравними положения, що се отнася до възможността за прехвърляне между тях, посредством групово данъчно облекчение в рамките на консорциум, на загубите, претърпени в първата държава членка.

Освен това ограничаването на свободата на установяване не може да бъде обосновано от императивни съображения от общ интерес, чиято цел е запазване на равномерно разпределение на правомощията за данъчно облагане между държавите членки, борба срещу напълно изкуствени конструкции, имащи за цел да се избегне прилагането на законодателството на съответната държава членка, или борба срещу данъчните убежища.

Впрочем от никоя разпоредба на правото на Съюза не следва, че произходът на акционерите, физически или юридически лица, на дружествата, които са местни за Съюза, има някакво значение за правото на тези дружества да се възползват от свободата на установяване. Статутът на дружество, установено в Съюза, се определя, съгласно член 54 ДФЕС, с оглед на мястото на седалището му и правния ред, към който е привързано, а не с оглед на гражданството на неговите акционери.

(вж. точки 21, 25, 26, 31, 32, 35, 40 и 42 и диспозитива)